

א וילך איש, מבית לוי; ויקח, את-בת-לוי. ב ותהר האשה, ותלד בן; ותרא אתו פי-טוב הוא, ותצפנהו שלשה ירחים. ג ולא-יכלה עוד, הצפינו, ותקח-לו-תבת גמא, ותחמרה בחמר ובזפת; ותשם בה את-הילד, ותשם בסוף על-שפת היאר. ד ותתצב אחתו, מרחק, לדעה, מה-יעשה לו. ה ותדד בת-פרעה לרחץ על-היאר, ונערתייה הלכת על-נד היאר; ותרא את-התבה בתוך הסוף, ותשלח את-אמתה ותקחה. ו ותפתח ותראהו את-הילד, והנה-נער בכה; ותחמל עליו--ותאמר, מילדי העברים זה. ז ותאמר אחתו, אל-בת-פרעה, האלף וקראתי לך אשה מינקת, מן העברית; ותינק לך, את-הילד. ח ותאמר-לה בת-פרעה, לכי; ותלך, העלמה, ותקרא, את-אם הילד. ט ותאמר לה בת-פרעה, היליכי את-הילד הזה והינקהו לי, ואני, אתן את-שכרך; ותקח האשה הילד, ותניקהו. י ויגדל הילד, ותבאהו לבת-פרעה, ויהי-לה, לבן; ותקרא שמו, משה, ותאמר, כי מן-המים משיתוהו.

יא ויהי בימים ההם, ויגדל משה ויצא אל-אחיו, וירא, בסבלתם; וירא איש מצרי, מכה איש-עברי מאחיו. יב ויפן כה וכה, וירא כי אין איש; ויד, את-המצרי, ויטמנהו, בחול. יג ויצא ביום השני, והנה שני-אנשים עברים נצים; ויאמר, לרשע, למה תכה, רעד. יד ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט, עלינו--הלהרגני אתה אמר, כאשר הרגת את-המצרי; וירא משה ויאמר, אכן נודע הדבר. טו וישמע פרעה את-הדבר הזה, ויבקש להרג את-משה; ויברח משה מפני פרעה, וישב בארץ-מצרים וישב על-הבאר. טז ולכהן מדין, שבע בנות; ותבאנה ותדלנה, ותמלאנה את-הרהטים, להשקות, צאן אביהן. יז ויבאו הרעים, ויגרשו; ויקם משה ויושעו, וישק את-צאנם. יח ותבאנה, אל-רעואל אביהן; ויאמר, מדוע מהרתן בא היום. יט ותאמר--איש מצרי, הצילנו מיד הרעים; וגם-דלה דלה לנו, וישק את-הצאן. כ ויאמר אל-בנותיו, ואיו; למה זה עזבתן את-האיש, קראן לו ויאכל לחם. כא ויואל משה, לשבת את-האיש; ויתן את-צפרה בתו, למשה. כב ותלד בן, ויקרא את-שמו גרשם; כי אמר--גר הייתי, בארץ נכריה. { פ }

[שמות, פרק ב']

כלום לא עצוב /
אביתר בטאי

אל מול שתיתק הטבע אני פועל,
במרחבי אדישות אין קץ אני ממציא
משמעות.
אינני צופה דומם, אני מתערב,
ואומר שדבר זה דובר אחר רעים הם.
ומה שחשוב זה
למשוך עצמך מעלה בשערותיך
ואני פועל לשנותם ולשפרם
להפוך את קרביך – את הפנים אל החוץ
ולראות עולם ומלואו בעיניים רעננות
(פטר וייס, מארה / סאד)

"דרך התהליך של הדדיה הרוחנית של שהובילה ליציאתו מבית
כרעה לקראת אחיו, דרך ראיות סבל והנשיאה צמט בצולף, הוא
הוסק להיות ראוי להנהיג את הצט ולהוציא ממצרים. לא כל
אדם נתפס להוציא את ישראל ממצרים, אך כל אדם נתפס
להוציא מצרים ולצאת אל אחיו".

יהודה מימרן / מאמר: "לרצות לראות"/ גיליון "ארץ אחרת" 2002

"מהפכן בן 13"
Ynet 2011